

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeti za vsako ogradno deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 8 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izročijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Shod v Srednji vasi v Poljanski dolini.

Tudi v tiste doline, ki leže na strani od glavnih žil življenja, na strani velikih prog in velikega prometa, sta začeli prodirati luč in svetloba. Megle se vzdigajo. Probujati se je začelo ljudstvo, katero je duhovščina stoletja vodila po tej megli, kakor je hotela, ker je megla jemala ljudem vid. Ljudstvo se je začelo probujati in lomiti verigo, na katero je prikovano. To je pokazal tudi včerajšnji shod.

V levovem brlogu.

Misel, prirediti v Poljanski dolini shod, se je marsikomu zdela naravnost gorostasna! Še nikdar ga ni bilo v tej dolini shoda in vedno je bila ta dolina prava trdnjava klerikalizma, tako zanesljiva trdnjava, da klerikalci še nikdar niso čutili potrebe, pokazati se Poljancem, vedoč, da na te lahko računajo v vsakem slučaju. Kolikrat so se klerikalni listi že norca delali iz dr. Tavčarja, češ, da v svoji rojstni dolini, ne sme javno nastopiti, ker je prebivalstvo tako do kosti klerikalno, da bi niti njega ne poslušalo, dasi je domačin in sicer ima velik ugled pri ljudstvu. Vedno so se klerikalci ponašali, da je Poljanska dolina njihova in čutili so dobro, ka pomeni prireditel protiklerikalnega shoda v Poljanski dolini: da gredo naprednjaki v levov brlog.

Toda dogodbe pri Poljanskem konsumu in divjanja klerikalnih poslancev v dež zboru so tudi v Poljanski dolini provzročila preobrat in sicer tak preobrat, da se je včeraj moglo zgoditi, kar je bilo še lansko leto popolnoma nemogoče, da se je tu, v levovem brlogu, mogel izvršiti shod, na katerem so klerikalci igrali klavirno ulogo in ki je pokazal, da je tudi nad vse po- božno, vsesekoz konservativno in do zad- njega fanatično klerikalno kmetsko ljud- stvo spoznalo pogubnost kleri- kalnega počenjanja in se začelo dvigati proti temu počenjanju.

Napredna stranka si je bila v sve- sti, da bodo klerikalci smatrali prireditel naprednega shoda v levovem brlogu za smelo izzivanje. Lahko bi bili shod priredili popolnoma na tihem, kakor delajo klerikalci a vedeli smo, da bi klerikalci v tem slučaju kričali, kakor je njihova navada, in zato smo ta shod naznanili v listih in s tem obve- stili klerikalce, kaj se pripravlja — naj zdaj store, kar znajo in morejo.

Klerikalci so tudi res bili vsi po konci. Poljanski konsumarji so začeli koj agitirati proti shodu, včeraj zjutraj pa sta se pripeljala že na vse zgodaj Kre- gar in Štefe v Poljane. V družbi s konsumarji sta razvila silno agitacijo. Agi- tatorji so hodili od hiše do hiše in vabili ljudi na shod, češ, sramota bi bila, če bi se v Poljanski dolini mogel vršiti liberalen shod. Agitatorji so ljudi nagovarjali in rotili, naj shod raz- bijejo, češ, dr. Tavčar ne sme, pa ne sme govoriti. Toda vse prigovar- janje je le malo zaleglo, a ponekod so bili klerikalni agitatorji kar z grobstmi spodeni.

Začetek shoda je bil določen na 4. uro popoldne. Klerikalci sose že koj po obedu zbrali v gostilni, in tam so do- bilina stroške klerikalnega fonda

piti, da so se našli »korajže«. Prišli so popolnoma pijani na shod — »Slovenec« bo pisal, da navdušeni — a »korajže« jih je preklicano hitro minila, ko so spoznali, da pre- ogromna večina vseh navzočnih ne stoji na njih strani in ko so vi- deli, kako lahko se seznanijo s kmetskimi pestmi.

Shod je bil napovedan na 4. uro po- poldne. Žal, da je začelo še predpoldnem deževati, in sicer tako močno in tako ne- pretrgoma, da ljudje z višjih krajev sploh niso mogli od doma in da je marsikdo ostal doma, ki bi bil sicer rad prišel na shod. Zbralo se je vzlic temu kakih 300 mož, med njimi tudi nekaj Žirovcov. Vladni komisar je bil višji okrajni komisar baron Schönberger. Klerikalci, katerih je bilo kakih 25, so se kompaktno postavili na desno stran govorniškega odrajin hoteli kar na kratko shod razgnati. V sredi med njimi je stal Štefe, ki je v začetku prav oblastno nastopal. Ko je pa spoznal ne- varnost, ko je videl, da so klerikalci v silni manjšini in da poljanski možje ne razumejo dosti šale, je popolnoma utihnil in ni zinil niti besedice več. Kregar je bil od vsega začetka povsem miren in se tudi v rabuko ni nič utikal, dobro vedoč, da bi se mu utegnili slebo gojiti. Pol- janci imajo čudovito široke in krepke roke.

Otvoritev shoda.

Zborovanje je otvoril dr. Tavčar ki je rekel:

Spoštovani možje! »Slovensko dru- štvo« je sklicalo današnji shod. Zdelo se je to potrebno in koristno, ker je ravno potrebno in koristno v teh dneh, ko se kmetskemu ljudstvu nalašč prikriva res- nica, poskušati ti prikriti resnici odpreti steze, ki vodijo do duše kmetskega našega ljudstva! Take shode sklicati hoče »Slo- vensko društvo« tudi drugod po de- želi, da se ne bode mislilo, da dr. Šuster- šiču, ki sedaj kakor izstradan lev po va- sem okrog hodi, ničesar odgovoriti ne mo- remo. Nasprotno, prav veliko mu lahko odgovorimo, ker ta lev pravzaprav ni lev, samo v levovo kožo je zašit, če se pa ta koža odvije, tiči v nji, kakor v pravljici, druga, sicer požrešna žival ki tudi rjove, ki pa v ostalem prav nič nevarna ni! (Burna veselost, dva klerikalca zakličeta: živio dr. Šusteršič, kar obudi veliko smeha in šaljivih medklincev).

Kot predsedniku ravnokar omenje- nega društva pristojno mi predsedništvo pri današnjem shodu. (Klerikalci upijejo in začno razgrajati. Štefe se obnaša jako pre- drzno, ko pa ga je dr. Tavčar krepko za- vrnil in se ponorčeval iz njega, je utihnil. Zlasti razgrajata n. d. Kovač z Dobrave in pa podobar Šubic iz Poljan, svak dr. Kreka. Dr. Tavčar: Mir! Predsednik sem jaz, in kdor ne bo miroval, tega bomo odstranili. Kovač divja dalje, češ, da hoče voliti predsednika, Šubic pa upije ž njim. Dr. Tavčar: Slišite, bledi Lužar (Šubic), tudi vi boste odleteli, če ne boste miro- vali. Kovač in Šubic razgrajata dalje. Ko- vač, ki je popolnoma pijan, psuje kar se da. Dr. Tavčar: Kaj boš ti, Kovač, govoril možem, ki si ribe kradel. Boga zahvali, da te nisem dal zapreti. Zdaj začne Kovač še bolj razgrajati. Obstopijo pa ga možje — dvigati se začnejo pesti — Kovač jih dobi nekaj pod rebra — kakih 30 rok ga prime in ga peha zdaj semintja. Pijanec je rohnol, kar je mogel, a samo dva moža sta se zanj zavzela. Ko so prihiteli oro- žniki, so ljudje Kovača izpustili. Ta prizor se je še enkrat ponovil. Ko je Kovač zopet začel razgrajati, so ga možje zopet prijeli in ga svinkali, da mu je pijanost kar hi- poma prešla. Zavzel se je zanj neki člo- vek, ki je potem tudi začel razgrajati, ko se mu je reklo: »Tiho, če ne, pojdeš v Soro«. Mož je razumel, da meri to na

občno govorico, da je on svojo ženo v Soro vrgel, zato je začel rohneti, a skupil jo je tudi on in utihnil. Klerikalci so se- daj sprevideli, da shoda ne bodo raz- gnali, pač pa da znajo dobiti batine in zato so lepo umolkili in se do konca zborovanja čisto mirno obnašali.

Govor dr. Tavčarja.

Ko je bil nastal mir, je dr. Tavčar nadaljeval nekako tako-le:

Predsedoval bom jaz, ker sem pred- sednik »Slovenskega društva. Moja prva dolžnost je, da vas, ki ste prišli na shod, spodobno pozdravim in da pri tem izre- kam željo, da bi današnji shod v Poljanski dolini odprl stezo tisti resnici, ki se vam je dosedaj zakrivala.

Zastopniki narodno-napredne stranke smo in kot taki prihajamo danes k vam. Ena misel je predvsem, katero trosijo dr. Šusteršič in njegovi tovariši med priprosti narod! Ni pravzaprav misel, ampak grda laž je, da hočemo naprednjaki drugo vero imeti, da hočemo od- praviti katoliško cerkev, in da hujskamo proti duhovščini kot taki. Tudi v Poljanski dolini, posebno tam višje v gorah, jih je mnogo, ki slepo verujejo v »Domoljubovo« trditev, da ho- čejo slovenski liberalci zatreti kato- liško vero in upeljati novo. Kmetu, ki ne pride med svet, se kaj takega prav lahko natvezi (Klici: Saj že več ne verja- memo!), posebno če živi pod mladimi du- hovniki, katere ima sedaj vse dr. Šusteršič na svoji verižici, da plešejo, kakor on piska. (Veselosť.) Ali pri nas v Avstriji imamo postave, ki ostro prepovedujejo upeljati nove vere, ki ostro kaznujejo vsa- kega, ki taji Boga, ki moti katoliško vero, ki kaznujejo tudi tistega, ki hujska proti cerkvi ali proti duhovskemu stanu kot ta- kemu. In sedaj vas vprašam, ste li že si- šali, da je bil kdo izmed nas naprednjakov zaprt, ker je upeljal novo vero, ker je taji Boga, ker je motil katoliško vero, ali ker je hujskal proti duhovščini kot taki! (Klici: Duhovnikov pa je bilo že dosti za- prtihi!) Če bi bilo vse res, kar je pisal v tem pogledu smrdljivi »Domoljub« ali »Slovenec«, ali kar je v tem oziru govoril dr. Šusteršič, bi moral posebno jaz za- vedno vzeti svoj kvartir na ljubljanskem zabjeku (Živahna veselost) in niti trenutek bi ne smel več dihati na svobodnem zraku! Če torej kvasita »Domoljub« in »Slovenec«, da mi zatiramo katoličanstvo, da prežimo po novi veri, je to sama laž in nič dru- zega. (Živahno pritrdjevanje.) Pač pa zahte- vamo, da naj išče duhovnik svoj poklic predvsem v cerkvi, da naj je oznanovalec ljubezni, ne pa hujskač in razgrajac. (Ži- vahno odobravanje.) Ta zahteva pa ni pre- grešna; pri nji sicer nimamo na strani dr. Šusteršiča, pač pa imamo na svoji strani našega Gospoda Jezusa Krista, ki je govoril, da njegovo kraljestvo ni od tega sveta. (Burno pritrdjevanje.)

Samo ob sebi je umevno, da se mo- ram z osebo dr. Šusteršiča še nadalje pe- čati. Ta mož rohnol in ropota sedaj po de- želi, da se glasi kakor prazen, star sod, če pritrdjuje obroč na njem. (Veselosť.) Povsod, kamor pride, zabada nas napred- njake na raženj, da se cvremo v lastni masti. Vsaj dr. Šusteršič meni, da je tako. V res- nici pa ni tako grozno, ker je vse to, kar počenja dr. Šusteršič, zgolj teater, ki nima niti tiste vrednosti, kakor teatri Marijinih družb pod kozolcem. (Živahna veselost.) Od teh imajo vsaj gospodje kaplani nekaj veselja, med tem, ko od dr. Šusteršičevih teatrov nobeden nič nima!

Po svojih shodih se dr. Šusteršič po- sebno rad mene spominja, zategadelj bi bilo nepravilno, če bi se tudi jaz njega ne spominjal pri današnjem shodu. In spo- minjam se ga brez razburjenja, brez jeze, ker nasproti temu možu nikdar ne morem prikriti velike svoje hvaležnosti. On, dr. Šusteršič, nam utrjuje stranko, on je takorekoč gnoj na našinji! (Živahno pritrdjevanje.) Povsod, kjer se pri- kaže, izbije iz tal napredno stranko, kjer je poprej nikdar bilo ni! Nimam torej

vzroka, togotiti se na dr. Šusteršiča: on je voliček, vprežen v naš plug. (Ve- selost. Klici: Prav dobro!) In zatorej le že- lim, da mu moči prezgodaj ne opešajo!

Ali bati se je, da mu moči opešajo, in to v lastni stranki. Vse, kar tega Šu- steršiča skupaj drži, je na eni strani ve- lika surovost, na drugi strani pa donebena domišljavost! Samo ti dve lastnosti ima ta katoliški politik, in ker se s surovostjo in domišljavostjo ravno v politiki ničesar stalnega ne do- seže, bati se je, da se naša konservativna stranka nekega lepega dne otrese dr. Šu- steršiča, kakor se otrese pes svojih bolh. (Burno pritrdjevanje in veselost.) In če se je kaj naši duhovščini čuditi, čuditi se moramo, da skače, pozabivši vse naloge svetega svojega poklica, v ogenj za ta- kega suroveža, kot je dr. Šusteršič! (Pri- trdjevanje.)

V Preski, ali kje že, dokazoval je ta izvenredni »katolik«, da mi, slovenski liberalci nimamo duše, da smo brez duše, kakor psi, ki letajo okrog vaših hiš. (Ogor- čenje. Klici: Kakšno dušo pa ima dr. Šu- steršič? Klici: Zlindrasto! Veselosť.) In pre- pričan sem, da je na farovškem dvorišču v Preski zbrana množica šla v prepričanju domov, da slovenski liberalci res nima duše, prav kakor mačka vrh strehe! In mladi duhovniki, zbrani na farovškem dvorišču v Preski, so z od veselja raz- getali, ker je Šusteršič dokazal, da liberalci res nimajo duše! In škofov »Slovenec« v Ljubljani je ponosno ponatisnil veselo no- vico, da slovenski liberalci nimajo duše, in da je to dr. Šusteršič, stoječ tik farov- škega stranišča v Preski, proti vsakemu dvomu dokazal. Mi naprednjaki smo pač boljši od teh ljudi! Mi verujemo, da živi v vsakem človeku neumrjoča duša, ter odločno pripoznamo, da živi taka duša tudi v slabotnem telesu dr. Šusteršiča, da si je mogoče, da je ta duša precej uma- zana in pegasta. (Klici: Zlindrasto.) Kot dobri katoliki pa ti duši vendar pripo- znamo večno življenje; dr. Šusteršiču in njegovim prijateljem pa svetujemo, da naj ne taje duše, in naj si bode tudi pri liberalcih, klerih s tem taje vero, cerkev in sploh vse, kar so Kristus in njegovi apo- stoli med svet zasejali. (Živahno odobravanje. Klici: Kristusa so že odsta- vili.) Sicer pa je, če dr. Šusteršič nam dušo taji, to le dokaz izvenredne suro- vosti tega človeka, ki je neumrjoče duše sam najmanj vreden! (Pritrdjevanje.)

Še večja od surovosti pa je dr. Šu- steršičeva domišljavost! Na Jesenicah je zadnjič nastopil kot svetnik, in da mu je bilo to mogoče, imenoval se je sam sebe svetnika, ne da bi bil rimskega pa- peža za dovoljenje prosil. (Veselosť.) Z vso resnostjo je namreč svojim poslušalcem, med katerimi se je nahajal tudi župnik Šinkovec, pripovedoval, da bode sodnji dan on dr. Šusteršič stal med izbranimi in za nebesa izvoljenimi ovčicami, med tem ko bomo mi liberalci stali med čr- nimi kozli, katere bo Lucifer za pete v peklenski ogenj pometal. (Veselosť.) To je ta mož z vso resnostjo pripovedoval Jese- niškim delavcem in jaz se samo čudim, da jim ni tudi pripovedoval, da bode sodni dan sam Kristus, ki bo, kakor znano, sedel od desnici svojemu očetu, s svojega sedeža vstal, pohitel našemu dr. Šuster- šiču nasproti ter ga posilil na svoj lastni sedež rekoč: Ljubi doktor Šuster- šič, vsedi se na moje mesto, ker je to jedino mesto za te dostojno! (Viharna veselost in burno pritrdjevanje.) In če bi bil dr. Šusteršič tudi kaj takega klobasal jeseniškim de- lavcem in jeseniškemu župniku Šinkovcu, bili bi oni prav gotovo ploskali, posebno pa župnik Šinkovec, ker je naša duhov- ščina sploh srečna, če sme svoje zobé za- sajati v tiste žaltove klobase, katere ji na krožnik poklada »svetnik« dr. Šusteršič. (Veselosť.) Ali prepričan sem, da bo od slej ta in ona Jeseniška stara ženica pre- pričana, da je dr. Šusteršič res svetnik, in da je gotovo, da pride sodni dan v nebesa. Tudi mi imamo dr. Šusteršiča za

tega pa tudi odbor ne sme izvršiti in posebno je omejeno delovanje deželnega odbora glede uporabe deželnega denarja. V tem oziru je vezan na proračun, katerega je prej potrdil deželni zbor in deželni zbor ves kot tak kakor posamezni odborniki jamčijo s svojim premoženjem, da ne bodo prekoračili potrjenega proračuna. Le v najskrajnejšem slučaju v nujnih potrebah sme izdati izven proračuna do 1000 gld., a mora ta izdatek v prihodnjem deželnem zboru opravičiti. Nadalje ima deželni odbor pokrivati z deželnim denarjem redne izdatke za deželno upravo, plače za učitelje, za deželne uradnike, denar za blaznico ali bolnico. Sicer je pa, kakor rečeno, odbor navezan na od deželnega zbora potrjeni proračun. Ker pa letos vsled klerikalne obstrukcije deželni zbor ni mogel potrditi deželnega proračuna, je čisto naravno, da deželni odbor ne more izplačevati tistih prispevkov in podpor, ki so bile stavljene v proračun, a niso bile potrjene.

Vsled tega se bo godila neizmerna škoda kranjskemu prebivalstvu, a največja škoda pa kmetiskemu ljudstvu. Ker vem, da vas bo pred vsem zanimalo, koliko in kake podpore se ne bo izplačalo v prid kmetijskega stanu, naj vam navedem vsaj važnejše postavke, ki zadevajo kmeta.

Deželni odbor ne more izplačati 8200 K za nakup plemenskih bikov, 800 K za naprave živinorejcem, 11500 K za uravnavo Save, več tisoč kron za uravnavo drugih rek in potokov, mnogo tisoč kron za vodne zgradbe in vodovode, od tega samo 10.075 K občinam za male vodovode in vodnjake, 7000 K za povzdigo kmetijstva, 4000 K za podpore kmetijskim, mlekarskim in sadjarskim produktivnim zadrugam, 12.000 K za podpore pri zgradbi šol, 1500 K za preložitve ceste pri Kranju, 12.000 K za zgradbo ceste od Škofjeloke skozi Železnike do deželne meje, 20.400 K za podpore okr. cestnim odborom in občinam, 50.000 K za posojila vinogradnikom in še mnogo drugih podpor ne. Tako deželni odbor ne bo mogel ugoditi prošnjam vdov, sirot, dijakov, po ujmah poškodovanih kmetov, občin in vasij za podpore in miloščine. Izostalo bo tudi mnogo državne podpore, ker država daje le potem svoj delež, ako dežela izplača svoj prispevek.

Nekaj tisočakov je tedaj za letos splavalo po vodi in lahko se reče, da se je tri četrtine tega denarja odtegnilo kmetiskemu ljudstvu. In teh žalostnih razmer ni zakrivil nihče drugi, kakor brezvestni klerikalni razgrajči, ki so, ne oziraje se na koristi svojih volilcev, r zbili deželni zbor. Po celi državi so zborovali deželni zbori, le vrata kranjskega deželnega zbora so ostala zaprta in zastoj trka nanje bedni polje delec. In ta vrata so zaprli oni, katerim ste lani oddali svoje glasove, katerim ste izkazali svoje zaupanje, trdno prepričani, da vas bodo pošteno zastopali v deželnem zboru. Varali so vas. (Burno pritrdjevanje.) Za časa volitev so vam obljubovali zlate gradove, obljubovali so vam potic in kolačev, a prinesli vam niso iz deželnega zbora niti suhega kruha, ampak trdega kamenja. (Viharno pritrdjevanje in klici: Res je!) Ti vaši poslanci so postali za nas res prava šiba božja, katero ste si spletli sami. Po njih delih jih sedaj lahko spoznate. Skušnja uči in prav iz srca želimo, da bi ta bridka skušnja tudi izučila tudi kranjskega kmeta in mu strgala mreno raz oči, da bi mogel razločevati prijatelja od nasprotnika. Zlasti pa želim vam prav iz srca, spoštovani možje, da bi v vašo lepo dolino, ki slovi po nadarjenosti svojih prebivalcev, prav kmalu posijalo božje solnce svobode in napredka in s svojimi žarki razgnalo črne meglice, ki se vlačijo po vaših prijaznih selih. (Navdušeno odobravanje.)

Nezaupnica dr. Brejcu.

Sedaj je dal dr. Tavčar na glasovanje resolucijo, ki so jo predlagali prvi občinski možje, in ki se glasi:

Na shodu v Srednjivsi zbrani volilci obojamo najostrejšo surovo divjanje katoliških kmetijskih poslancev v deželnem zboru, vsled katerega imadežela in posebno ves kmetijski stan največjo škodo. Z ozirom na to izreka shod deželnemu poslancu za ta okraj dr. Brejcu popolno nezaupnico.

Ta nezaupnica je bila sprejeta z ogromno večino. Proti je glasovalo kacic 15 mož.

Konec zborovanju.

Sedaj je vprašal dr. Tavčar, če želi kdo besede. Ljudje so začeli klicati: „Kje je pa žerovski kaplan?“ „Zdaj naj kaplan govori!“ — a gospoda kaplana ni bilo več. Sporekel se je bil že poprej z nekaterimi in se silno razkačil, ko so mu očitali neko Bovšarico. Ko je bilo glasovanje o predlagani nezaupnici, jo je kaplan odkuril. Mesto njega se je za besedo oglašil Štefe. Dr. Tavčar

se je najprej ponorčeval iz njega, potem pa mu je le hotel dati besedo, toda možje volilci so rekli: „Ne, tega fanta pa ne bomo poslušali.“ Štefe tudi ni nič silil, ker je videl, kakšen je položaj.

Ker se ni nihče drugi oglašil, je dr. Tavčar s primernimi besedami zaključil shod.

Možje ostali so dolgo časa zbrani in razvila se je živahna zabava. Največ veselosti pa je bilo, ko je neka znana posestnica dala duška svoji jezi nad klerikalci s tem, da je dr. Krekovega svaka, podobarja Šubica, z dežnikom naklestila, da jo je moral ta klerikalni prvoboritelj hitro odkuriti. Ž njim vred so se poizgubili tudi drugi klerikalci, klavni in jezni, ker so dobro čutili, da so izgubili prvo bitko za Poljansko dolino, da je bil lev v svojem lastnem brlogu tepen.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Štrajk kmetijskih delavcev v Galiciji.

Z ozirom na resni položaj se misli sklicati ministrski svet, ako ne ponehajo nasilja. Včeraj je izšel na vse okraje, v katerih je štrajk, naslednji razglas namestništva v poljskem in maloruskem jeziku: »Na podlagi pooblastila gospoda predsednika v ministrstvu Nj. Veličanstva pozivam odločno prebivalstvo, naj se zdrži mirno in zakonito, brez nasilja in kršenja zakona, ki so se, žalibog, pripetila v nekaterih okrajih takozvanega kmetijskega štrajka. Istočasno svarim na ukaz gospoda ministrskega predsednika, naj se opuste nasilja in hudobna napadanja zoper druge osebe in tujo last, ker bi imela za posledice stroga in v postavah utemeljena izvenredna postopanja. Pripomnim, da so med kmetiskim prebivalstvom raztrošena poročila, vsled katerih obstoji zakon, ki ureja plače za kmetijske delavce, popolnoma izmišljena. Naročam c. kr. okrajnim glavarstvom razglasiti to oznanilo. Lvov, 1. avgusta 1902. Pininski, namestnik.« — Brezdvomno bo imel ta razglas uspehe, kajti štrajk se je najbolj zato tako vztrajno širil, ker so brezvestni agitatorji učili, da je cesar zapovedal, da ne smejo drugače delati, kakor, da se delavcem pripozna vsak sedmi snop pri žetvi. V Jaktorovu je prišlo zopet do spopada med kmeti in vojaštvom. Na ukaz, naj se razidejo, so odgovorili kmetje s kamenjem ter skušali huzarje potegniti s konj. Štirje kmetje so bili močno ranjeni.

Kaj se smatra v Nemčiji za sramoto.

Tajni svetnik finančnega ministrstva Löhning v Poznanju se je zaročil s hčerko nekega vladnega tajnika, ki je imel nesrečo, da je služil v nemški armadi kot feldvebel. To se je zdelo vladnim krogom tako poniževalno za tajnega svetnika, da so ga takoj poslali v pokoj. Ta nezasišani nemški »copf« je zbudil toliko ogorčenja, da pride zadeva pred deželni zbor. Sklicevalo se bo na to, da je bil tudi prejšnji minister Lucius titularni feldvebel ter se je kot tak tudi pozneje podpisoval, ne da bi se mu zdelo sramotno.

Najnovejše politične vesti.

Rumunski kralj Karol in kraljica sta prišla v soboto na Dunaj, od koder se je odpeljala kraljica v Ragac, kralj pa k cesarju v Ischl. Na Dunaju je imel kralj z ministrom Goluchowskim daljši razgovor o balkanskih razmerah. — Vstaja v Južni Ameriki. Pri Aqua dulce je bil 30. m. m. hud boj med vstaši, ki jih je vodil Herera, in vladnimi četami. Vstaši so zgubili nad 200 mož, vladne čete pa baje samo 18 mož. — Državni poslanec J. Redl, župan mesta Steyr je umrl. — Vodjo kitajskih vstašev Cingtinghinga je general Lo ujel, mu dal glavo odsekati ter jo v svarilo vstašem nataknil na kol. — Nadvojvodinja Elizabeta, najmlajša sestra nadvojvode Frana Ferdinanda, se poročila z nadporočnikom princem Petrom de Alcantara, vnukom bivšega braziljanskega cesarja Don Pedra. — Kitchener in nemški cesar. Cesar Viljem je baje povabil lorda Kitchenerja v Nemčijo, češ, da bo cela nemška armada počaščena, imeti v svoji sredi tako izbornega vojaka. — Bivši predsednik Oranije države Stejn je ozdravil ter se podal na potovanje. — Nemščina na francoskih vseučiliščih. Več

francoskih vseučilišč, med njimi tudi ono v Parizu in Marseille, so dobila pravico, izdajati spričevala za nemški jezik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. avgusta.

— **Osebnosti.** Postajenačelnik v Litiji g. Ivan Jenko, je dobil dovoljenje, da sme sprejeti meklenburški zlati zaslužni križec. — Štajerski deželni odbor je imenoval Jos. Zabavnika asistentom pri vinorejskem nadzorništvu za Spodnji Štajer.

— **Državni uradniki** se imeli v soboto »pri Maliču« shod, na katerem je neki nemški uradnik iz tabačne tovarne napravil nezaslišan škandal.

— **Poročil** se je danes v Škofji Loki g. Fran Kramar, ces. kr. poštni ekspedijent z gospico Katarino Benedičičevo. Čestitamo!

— **Nesreča v otoški jami pri Postojni.** V soboto je v otoški jami znani spretni voditelj po postojnskih votlinah Anton Šibenik ponesrečil. Več o tem jutri.

— **Iz Borovnice** se nam piše: Nekomur se je od tod izljubilo v sobotnem »Slovencu« popravljati tukajšnji dopis »o ženitovanju brez poroke«, a je revež tako bebast, da sam prizna le nekoliko z drugimi besedami, kar se je poročalo »Slov. Narodu« in še je to človeče tako drzno, da imenuje dotičnega poročevalca lažnika in da naj se prime za nos. Predrznje, na dan le z najmanjšo lažjo, kajti s svojim puhlim popravkom še nisi dokazal nobene laži. Sam si priznal, da ženin ni imel potrebnih dokumentov in da ga župnik zaradi tega ni smel poročiti in to je bilo tudi v »Narodu« rečeno. Zamolčal si pa »preobračevalec resnice« kako so prišli svatje s harmoniko na čelu v cerkev in kdaj da so odšli spremljevani od množice radovednega ljudstva. Sam priznaš, da so bili po neizvršeni poroki svatje na nevestinem domu, kjer je bila pripravljena mala večerja in se potem takoj razšli; to pri nas pa vsakdo ve, le »Slovenec« poročevalec ne? da se je vršila pravcata »kmetška oheet«, pri kateri se je pošteno jedlo in pilo — imeli so na razpolago 100 l vina — pa tudi kljub hudi vročini prav vztrajno plesalo do belega dne. To je faktum, katerega lahko potrdi sto in več prii in katerega ne ovrže nobeden nasproten popravek. »Slovenec« preobračevalec resnice naj se pa le sam za nos prime in si pusti še možgane preiskati; mogoče se mu malo — kisajo.

— **Uboj.** Posestnik Peter Hutter v kočevski vasi Römergrund je včeraj svojo ženo, ki je bila v zadnjem mesecu noseča, tako silno sunil, da se je revica zgrudila in na mestu mrtva obležala. Hutter je s svojo ženo sploh jako grdo ravnal in jo večkrat surovo pretepal. Pred nekaj časom jo je tako pretepel, da ji je odbil na kolku kost. Zaradi tega se je namenila žena včeraj dopoludne k sodniji v Kočevje tožiti suroveža. Ravno si je obuvala čevlje na noge, ko pride mož v hišo in jo tako silno sune, da se zgrudi na tla in mrtva obleži. Ljudska govorica pravi, da je Hutter s svojim surovim ravnanjem pomogel tudi svoji prvi ženi v zgodnji grob.

— **Iz Rečice** se nam piše: Pri nas na Rečici je vedno kaj novega in je zares »deseti brat« v črno zadel, ko je pri ustanovitvi konsumna rekel: »Rečica še bo postala slavna!« — Zadnji »Gospodar« prinaša mnogo novic iz Rečice, pa nobena se mi ne zdi tako nova kot ta, da ima zadreško slov. kmet. društvo — jetiko. Kakšno jetiko da ima to društvo, to Vam bo še ta mesec pokazalo. Mislim pa, da ima sušico dopisnikov žep, in to od samih glob, ki jih mora vedno plačevati. Saj pa tudi ni tedna, da ne bi bil kateri Rečičan (konsumar) pri sodniji v Gornjemgradu obsojen v zapor ali v plačilo denarne globe. Tako se je godilo tudi dne 29. julija t. l. Ta dan je bila slavna Rečica zastopana pri sodniji v Gornjemgradu od 9. ure dopoldne do 7. ure zvečer in so bili tam kaznovani sledeči konsumarji: 1. Kaplan Kostanjevec v globo 60 K zaradi žaljenja časti, ker je rekel gospodu Banku, da spada v isto ječo kakor požigalec. 2. Joža Zorko je dobil 21 dni strogega zopora zaradi tega, ker je pretel, da bo občežnato pošteno, dobro hišo uničil. 3. Fürst in Matek sta bila obsojena vsak po 30 K globe, ker so se v konsumu neopravičeno prodajala zdravila. Dr. Vrečko jim je sicer poslal zagovornika, pa vse ni nič pomagalo; treba bo šteti kronce

in moral se bo jesti ričet. Rad bi še več novic iz Rečice objavil, pa ker se bojim, da bi se Velamčkovi Mici in kaplanu preveč zameril, zato raje molčim. Upam pa, da nam »Slov. Gosp.« v kratkem prinese pod rubriko »duh. spremembe« novico, katere se razum Velamčkove Mice vsi tako pristržno želimo.

— **Na ženskem učiteljišču v Gorici** se bode začelo novo šolsko leto 1902/1903, 16. septembra t. l. — Upisovanje se bode vršilo in sicer na zavodu samo za I. tečaj dne 13. in 15. in na vadnicah samo za I. razred 15. istega meseca od 8—12 ure zjutraj. Srejanje učencev, učenk in gojenk v višje razrede ali tečaje je radi prevlečega števila sedanje zavodne mladine nemogoče.

— **Šparavček najde cirovčeka.** Dve delavki iz tobačne tovarne sta se zme-nile, da hočete hraniti denar in v to svrhu kupile lončen hranilnik, katerega sta skrbno zaklenile v kovček, ključ pa spravili v sobi. Prihranile sta si bile že okrog 80 K. To je zavohala neka mlada deklica, ki posebno ljubi sadje, slaščice, potico in mesnino in je poleg tega še »dobrih rok«. Porabila je pri-liko in znosila v žalost varčnih deklet in vso svoto iz hranilnika ter je s svojimi to-varščicami skupno potratila, poškodovankama pa rekla, da je videla v sobi neko tujo žensko. Dognalo se je, da je deklica izvršila tatvino sama, kar je sedaj tudi priznala, češ da bode povrnila kadar doraste.

— **Tatvine.** Gospe H. D. je bila dne 30 pr. m. ukradena zlata broža, vredna 40 K. Dne 1 t. m. je bilo v frančiškanski cerkvi iz žepa pokradeno: M. C. 6 K. 30. v. E. Š. 5 K. 40 v. in M. T. 64 K. Tatovi so neznani. Brezposelna služkinja J. P. je ukradla T. T. 240 K. ter pobegnila. — Predvčerajnjem zvečer je nekdo hlapcu F. P. v Kolo-dvorskih ulicah odnesel iz šupe kovček na vrt, ga tam razbil, ter mu ukradel dve uri in 6 K. denarja. Policija je tatu že na sledu.

— Rudokopovi ženi A. R. je bil v neki gos-tilni v Kolodvorskih ulicah ukraden 8 K. vred-nen klobuk.

— **Nepredvidna kolesarja.** V. P. in I. P. sta se peljala včeraj s tandejem po Florjanskih ulicah, podrla služkinjo Ano Pavšič ter jo lahko telesno poško-dovala.

— **Nesreča.** Antonu Starmanu, de-javcu na državnem kolodvoru, se je zvalil sod na trebuh ter ga težko telesno po-škodoval. Prepeljali so ga v dež. bolnico.

— **Zgubil** je kurjač Mihajel K. dva desetaka. Visokošolec F. R. pa srebrno an-ker remontoir uro. Našla je Marija Schiffrer srebrno moško uro.

• **Najnovejše novice.** Nesreča v jami. V Lüdersdorfu pri Meklenburgu je padlo v globino sedem delavcev. Pet so jih izvlekli mrtvih, ostala dva pa smrtno pobita. — Priporočeno pismo z 12.000 K, kiga je poslala »Živnostenska banka« v Plznu v Marijine vari, je zginilo med potom. — Z zelenim volkom se je zastrupilo 50 oseb v Supplinburgu pri Brauschweigu. Jedli so na ta način zastrupljeno pecivo. — Žrtvoval se za znanost. Zdravnik dr. Garnault v Pa-rizu, ki je spisal o tuberkulozi knjigo, v kateri zavrača dr. Kochovo teorijo, češ, da se živalska tuberkuloza ne prenese na ljudi. Dr. Garnault hoče dokazati na-sprotno ter si je dal že drugi vcepiti strup iz govejske tuberkuloze ter sedaj piše, da se mu smrt z gotovostjo bliža. — Velikanski gozdni požar že razsaja več dni v bližini Marseille. — Zaradi povišanja umrl. V Ogrskem Brodu je postal diurnist J. Zapletal kan-celist. Nenadno veselje je moža tako raz-burilo, da ga je zadela kap. — Odvetnik se je ustrelil zaradi 50 gld. — Od-vetnik dr. G. Molnar v Velikem Varadu bi bil moral plačati neki stranki odškod-nine 50 gld. toda mož se je rajši ustrelil.

* **Moralno okužena Pešta.** Kar se tiče morale, je postala Pešta enaka Parizu in Londonu. Že šolska mladina je grozno pokvarjena. Nedavno so izključili iz mestnih šol nad 40 deklic, ker so sode-lovale pri neki nemoralni prireditvi. Na-dalje se je našlo 11letno učenko kot dru-žabnico in strežajko v javni nemoralni hiši. Pri šolskih deklicah in dečkih ni nič nenavadnega več, da jih morajo uči-telji poslati v bolnišnice, ker so okuženi vsled — gnusnih spolnih bolezni. Šolska oblastva so tedaj znova zabičila učiteljem, naj strogo pazijo na moralno pri izročenih mladini. Toda isti čas je prišlo iz Kör-menda poročilo, da je učitelj na ondotni višji dekliški šoli, neki lg. Moesári, oskru-nil okoli 30 učenk, starih 13—17 let, svo-jega zavoda, izmed katerih jih je 12 celo v blagoslovljenem stanju.

• **Paica in srnica.** Časnik »Wald-mann« pripoveduje: Graščak Br. v S je

našel na svoji njivi srnčje, kojega so se lotile vrane ter ga že tudi ranile. Graščak je razgal vrane ter vzel srnčje domov. Ker je imela graščakova lovska psička mlade psičke, je položil srnčje k njej, ki se ga je smilila ter ga dojila. Ko je gozdna živalica v malo dnevih že nekoliko okrevala in okrepila, jo je spustil graščak na svobodo. Psička pa, kateri so potem odvezli mladiče, je zbežala v gozd in dolgo je ni bilo. Po treh dneh se je šele vrnila — z mladim srnčetom ter se je vlegla v svoj navadni brlog. Graščak B. si je zdaj pustil srnčje doma, ki ga zdaj s svojo pasjo oskrbnico spremlja, kamor se le obrne.

Društva.

Prostov. požarna bramba v Mokronogu priredi ob priliki svoje 20letnice dne 10. avgusta 1902 na vrtu gostilne „Pri Lipi“ vrtno veselico s petjem, plesom, humorističnimi prizori in petjem moškega in mešanega zbora, dramatično prestavo „Blaznica v I. nadstropju“. Pričetek veselice ob 3. uri popoldne.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 4. avgusta. Novi koraki, ki so jih storili klerikalci v svrhu ustanovitve klerikalnega vseučilišča v Solnogradu, so v vseh svobodomiselnih krogih obudili veliko nevoljo in z raznih strani se čuje, naj bi se vsi svobodomiselni elementi združili na skupno postopanje proti temu projektu.

Brno 4. avgusta. Deželni glavar grof Feliks Vetter odstopi koj, ko bodo končane volitve v dež. zbor. Njegov naslednik bo zopet pripadnik srednje stranke in sicer bo imenovan ali grof Herberstein ali vitez Skene.

Berolin 4. avgusta. Cesar Viljem je odpotoval v Reval, kjer se snide z ruskim carjem.

Pariz 4. avgusta. Zaključenje redovniških šol, glede katerih so bili minoli teden sklenjeni dotični dekreti, se je izvršilo po vsi državi popolnoma mirno. Samo v Firmingtonu je župnik nastopil s silo proti vladnim organom, radi česar bo sodno kaznovan.

Pariz 4. avgusta. Povodom obletnice Etienne Doleta so združene svobodomiselnih stranke uprizorile velikanško protiklerikalno manifestacijo, katere se je udeležilo nad 30.000 oseb.

Barcelona 4. avgusta. Vsi delavci tovarn v Mataru so začeli štrajkati. Teh delavcev je nad 20.000. Vlada je v skrbeh, da se zgode revolte.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dne 4. avgusta 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.85
Skupni državni dolg v srebru	101.70
Avstrijska zlata renta	121.55
Avstrijska krona renta 4%	99.85
Ogrska zlata renta 4%	121.20
Ogrska krona renta 4%	97.95
Avstro-ogrski bančni delnice	1597.—
Kreditne delnice	688.—
London vista	239.65
Nemški državni bankovci za 100 mark	116.95
20 mark	23.41
20 frankov	19.07
Italijanski bankovci	93.90
C. kr. cekini	11.26

Žitne cene v Budimpešti

dne 4. avgusta 1902

Termin.				
Pšenica za oktober	za	50 kg	K	6.56
„ „ april 1903	„	50	„	6.92
Rž „ oktober	„	50	„	5.65
Koruz „ avgust	„	50	„	4.86
„ „ maj 1903	„	50	„	5.07
Oves „ oktober	„	50	„	5.24

Efektiv.

5 vinarjev ceneje.

Foulard-svila po 60 kr.

do 3 gld. 65 kr meter za bluze in obleke, ter „Henneberg-svila“ v črni, beli ali pisani barvi od 60 kr. do 14 gld. 65 kr. meter. Vsakomur franco in s plačano carino dostavljena na dom. Vzorci se dopošljejo takoj. Dvojna poštnina v Švico.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant, Zürich. (ausl. k. u. k. Hof.)

Meteorološko poročilo.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
2.	9. zvečer	734.4	21.4	brezvetr.	jasno	0.0 mm.
3.	7. zjutraj	732.5	16.3	sl. jvzhod	pol. oblak.	0.0 mm.
„	2. popol.	732.5	20.8	sl. svzhod	dež	0.0 mm.
4.	9. zvečer	733.3	16.2	sr. svzhod	oblačno	0.1 mm.
5.	7. zjutraj	736.9	16.3	sl. svzhod	oblačno	0.1 mm.
„	2. popol.	736.6	22.7	sl. jvzhod	pol. oblak.	0.1 mm.

Srednja temperatura sobote in nedelje 21.7° in 17.8°, normale: 19.7° in 19.6°.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Josip Fleischman

Franjica Fleischman rojena Kremesec

poročena.

Metlika, dne 3. avgusta 1902.

(1835)

Kahm in Murnik

prodajata

brinovec in burski liker

Frana Cveka iz Kamnika.

b (1789-2)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo pretužno vest, da je naša draga mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Marija Pirnat roj. Demscher

dne 4. avgusta t. l. ob 2. uri zjutraj, večkrat previdena s svetimi zakramenti, v 78 letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. (1842)

Pogreb bude v torek, dne 5. t. m., ob pol 6. uri popoldne iz hiše žalosti na Karlovski cesti št. 30.

Predrago ranjko priporočamo v molitev in blag spomin.

Sv. maše zadušnice se bodo služile po raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 4. avgusta 1902.

Ivan Kavčnik, c. kr. sodni tajnik, zet. — Cecilija Kavčnik roj. Pirnat, hči. — Izabela, Janko, Vladimir, Leo Kavčnik, unuki.

Zahvala.

Najsrčnejšo zahvalo izrekamo vsem, ki so nas ob času bolezni, kakor tudi ob smrti predrage, nepozabljive gospe

Alojzije Minatti

tolažili in nam izrekli svoje sočutje.

Posebno pa se zahvaljujemo požarni brambi, vsem dariteljem krasnih vencev, kakor tudi vsem, ki so počastili predrago s svojim spremstvom k večnemu počitku.

Na Igu, dne 4. avgusta 1902.

(1840)

Žalujoči ostali.

Na stanovanje in hrano

se sprejmete dve deklici.

Poišče se osebno ali pismeno v Rožnih ulicah št. 17, pritličje. (1841—1)

Vničujte

muhe

najnevarnejše prenašalke bolezenskih in kužnih tvarin. (415-140)

Najboljše sredstvo je ameriški

Tanglefoot

ki se dobi v vsaki boljši prodajalnici po 5 kr. pola.

Prva moravska tovarna za vodovode in sesalke

Ant. Kunz-a

c. kr. dvornega zalagatelja

v Mor. Granicah (Mähr. Weisskirchen) na Moravskem.

Največji in najstarejši slovanski zavod v državi za dobivanje vode.

Samodelni vodovodi

ki iz globoko ležečih in oddaljenih izvirov popolnoma samodelno, nepretrgoma vodo dobivajo na poljubne višave v mesta, vasi, graščine, gospodarska posestva itd. Edino pravilna konstrukcija tehniške dovršenosti. 3 (1459—6)

Več sto zahvalnih izpričeval se dopošlje na zahtevanje.

* * *

Prospekti gratis in franko.

Ravnokar izšlo je:

„Julské Alpy“

českého průvodce po alpských zemích slovanských.

Část druhá. Cena K 3-60.

Dobiva se pri: (1836—1)

Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane j. z. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Pizen, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Pizen, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomestu, Kočevje. — **Prihod v Ljubljano** j. z. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograda, Lince, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipske, Karlovih varov, Heb, Marijine varov, Pizna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parize, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnarta-Kropo. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heb, Marijine varov, Pizna, Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osobni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane** j. z. kol. Kamnika. Mešani vlaki: Ob 1. uri 25 m zjutraj, ob 4. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** j. z. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minute spredi. (1817)

Stanovanje

na Turjaškem trgu št. 8 v I. nadstropju, obstoječe iz 3 sob in 2 kabinetov ter pripadkov odda se za 1. november.

Več se izve v upravištvu „Slovenskega Naroda“ ali pa pri hišnici. (1843—1)

Štelaže, prodajalne mize,

izložna okna i. t. d.

(1818—2)

iz prodajalnice

na Pogačarjevem trgu št. 2

se prodajo 5. avgusta t. l. ob devetih predpoldan sodno dražbenim potom.

Lokal za trgovino

se odda z novembrom v najem v Prežernovih ulicah št. 5.

Vpraša se pri lastniku. (1837—1)

Gospodična

vešča slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, poučuje tudi na glasovirju, želi službo gouvornante.

Ponudbe pod: „R. E. Trst, glavna pošta“. (1795—3)

Pisar

z lepo pisavo se sprejme v notarski pisarni v Ilirski Bistrici. Oni, kateri imajo že nekoliko prakse, imajo prednost. Vstop in plača po dogovoru.

(1808—3)

Dr. A. Žnidarič

c. kr. notar v Ilirski Bistrici.

Gostilna „pri zlati ribi“.

Vsak dan sveži raki.

S spoštovanjem

(1829—8) Fran Rozman, gostilničar.

Tricikl

za prevoz blaga, jako pripraven za trgovce, peke, slaščičarje in tiskarne se prav po ceni prodaja.

Ogleda se pri:

(1819—2)

Ivanu Jaxu & sinu v Ljubljani, Dunajska cesta 17.

Lepa priloznost

se nudi istemu, kateri bi hotel prevzeti dobro obiskovano

prodajalno v najem.

Prodajalna, v kateri se trži s špecijskim blagom na drobno in debelo, se nahaja na jako lepem prostoru glavnega trga v Novem mestu. Kupcuje se tudi z deželnimi pridelki. K obširni prodajalni pripada veliko, suho skladišče in prostorna klet. Eventuelno se da istemu, kateri bi prevzel s prodajalno v najem tudi stanovanje, obstoječe iz kuhinje in dveh sob, vse pod jako ugodnimi pogoji s 15. avgustom t. l. (1838—1)

Pogoji se izvedo od danes naprej pri lastniku hiše in prodajalne Jakobu Paučič-u, trgovcu in posestniku v Novem mestu. Oddaja se v najem vsled mnogih drugih obrtnih opravil.

„Hôtel Paučič“

v Novem mestu,

v obližju c. kr. sodnih uradov, davkarije in pošte.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da otvorim dne 17. avgusta t. l. svoj lastni, na novo vrejeni „Hôtel Paučič“, v katerem je več sob, ki so vse prenovljene in z novim pohištvom opremljene, vedno tujcem za prenočevanje na razpolaganje. Točil bodem najboljša, pristna domača dolenska vina lastnega pridelka iz slavnostnega vinograda „Knežje“. Skrbel bodem za najboljše vrste piva in druge pijače. Cenj. gostom bodo vedno dobra, okusna gorka in mrzla jedila s prijazno postrežbo na razpolago, vse po najnižjih cenah! Naročen bodem vedno na domače in tuje časopise, ter skrbel za druge ugodnosti, da zadovoljim cenj. goste.

Za mnogobrojni obisk se najviljudneje priporočam z odličnim spoštovanjem

(1839—1)

Jakob Paučič,

lastnik.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«